

нѣкои отъ съчиненіа-та на христіански-тѣ пѣвача,
въсколебава дѣшѣ-тѣ съ свои-тѣ си пріятности и
умилности:

„Онова, що оскѣщамы, да покажемъ на Христа,
че е чисто, и като пріятели негови да принесемъ
на жертвъ дѣши-тѣ си за него, и да не са обре-
менакамы съ земланы-тѣ грижи, както Юда, ами
съ вѣтрѣшны-тѣ си станове да извикамы: отче
нашъ, кой-то си на небе-то, избави ны отъ зло.“

Тойзи антифонъ съскѣмъ отговара на име-то
си, защото той тѣрѣ христіанскій-а миръ на сре-
щѣ на юдейскѣ-тѣ злобѣ, коа-то е искавана въ
първый-а неговъ стихъ съ дѣмы-тѣ на пророческій-а
псаломъ: „народни-тѣ князове събрахѣ са про-
тивъ господа и Христа негова.“

И въ други-тѣ антифони сѣ пророчества отъ
старый-а заветъ за Христа: „тѣрихъ тридесетъ
сребреника; цѣнѣ-тѣ на цѣненый-а, когото сѣ цѣ-
нили синове-тѣ израилски.“

„Додохѣ ми жльчѣ да пимъ, и въ моиѣ-тѣ жедъ
напоихѣ ма съсѣ оцетъ.“

„Раздѣлихѣ мои-тѣ дрехи по междѣ си и за
мои-тѣ одежды (облекло) фърлихѣ жребіе.“

Оскѣнъ тѣзи псены и силны пророчества, кои-
то сѣ исплнихѣ въ тойзи великій денъ, іоше дру-
ги антифони казватъ чѣднѣ-тѣ разликѣ междѣ
божество-то и челоувѣчество-то, кои-то и двѣ-тѣ сѣ
въ едного Христа:

„Днесъ виси на дърво-то, кой то е покѣчилъ
земѣ-тѣ на водѣ-тѣ; тѣрновенъ вѣнецъ има на